

ידידות שנפסקה

רינה ויעל הן חברות טובות עוד מהגן. הן גם גרות בשכנות זו לזו. *יום יום לאחר הלימודים הן נפגשות ומבלות יחד את שעות אחר הצהריים. יום אחד גילו סולם ניצב ליד הקיר של בית עזוב בשכונה. סקרנותה של יעל התעוררה, והיא אמרה: "בואי נראה לאן מוביל הסולם," והתחילה לטפס על הסולם, ורינה אחריה.

טיפסו וטיפסו, עד שהגיעו לפתח של עליית גג. בעליית הגג שררה אפלולית – לא היה בה חלון מלבד הפתח שנכנסו דרכו. גיששו שתי החברות באפלה, כשהן אוחזות ידיים. הן התיישבו בחלק האחורי של החדר ודיברו בקול תרשיני, מתוך פחד, שמא מישהו נמצא שם.

לפתע נשמע רעש מוזר מיכּפּתּי החדר. רינה נבהלה מאוד, ובצעקה רמה ברחו וירדה במהירות מהסולם. יעל, שהייתה אמיצה יותר, בדקה מאין בא הרעש

המוזר, וגילתה גור-חתולים קטן. לקחה יעל את הגור לפתח וקראה כשהיא צוחקת: "איזו פחדנית את, רינה, זה בסך הכול גור קטן, חזרי!" (אבל רינה לא חזרה. היא נעלבה כי יעל קראה לה "פחדנית". התקרבה אל הסולם והזיזה אותו מפתח עליית הגג. ביקשה יעל לרדת, אך לא יכלה. היא התחננה בפני רינה

שתחזיר את הסולם למקומו, אך זו סירבה ועזבה את המקום. יעל נבהלה ולא

ידעה מה לעשות. רק לאחר שעה ארוכה חזרה רינה והחזירה את הסולם למקומו – כדי שיעל תוכל לרדת. לאחר שיעל ירדה וגור-החתולים בידיה, אמרה לרינה בכעס: "אל תדברי אליי שוב, אינני חברה שלך עוד." השתוקקה רינה לבקש את שליחתה, אך יעל סירבה ורצה לביתה, ומאז לא דיברה אתה יותר.